

Վահան Տերյան

Ես անջատված եմ հայրենի հողից

Ես անջատված եմ հայրենի հողից,
Հայրենի տունըս՝ իմ սրտին օտար.
Ինձ այրում է միշտ մի անհագ թախիծ,
Հավիտյան դյութող անհայտ ճանապարհ...
Հուզվում եմ, հոսում հեղեղները մեծ,
Մազլցում վերև և թավալվում ցած,
Ջմրուխտե ջրեր, ձեզ ո՞վ վրդովեց,
Հայրենական տուն, հավետ մոռացված...
Միևնույն է ինձ Հյուսիս թե Հարավ,
Մի խենթ տազնապ կա իմ հիվանդ սրտում,
Կա իմ հոգու մեջ մի անհագ ծարավ.
Հավիտյան օտար, հայրենակա՛ն տո՛ւն.

1908